

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

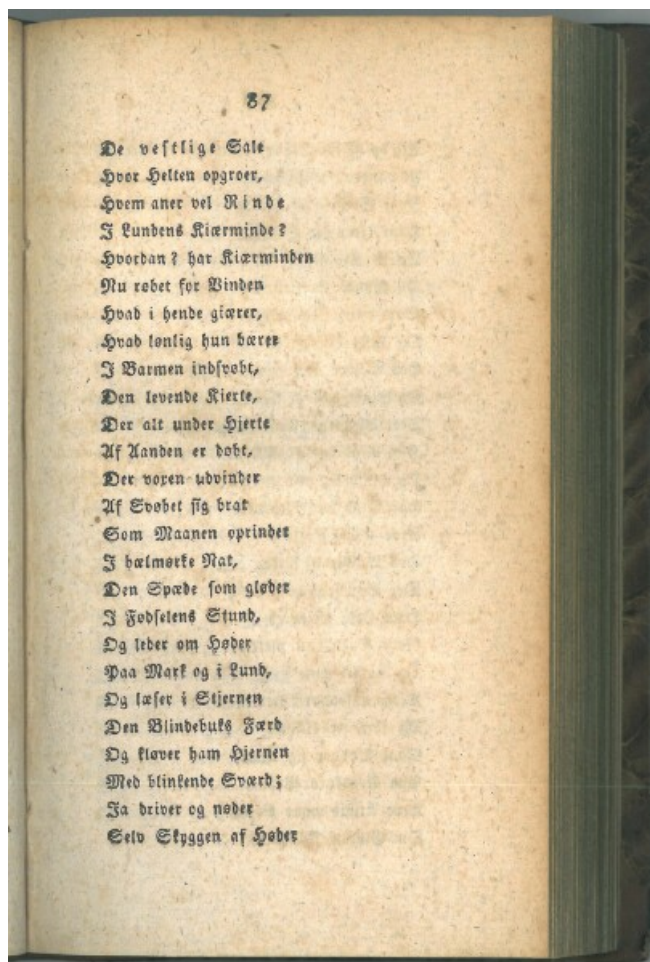
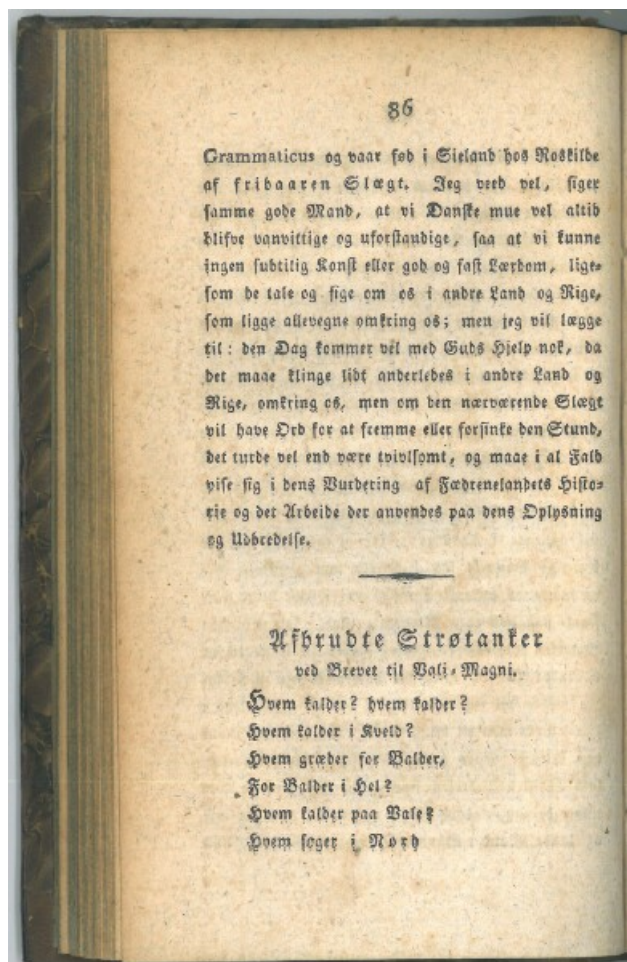
Titel: Afbrudte Strøtanker ved Brevet til Vali-Magni

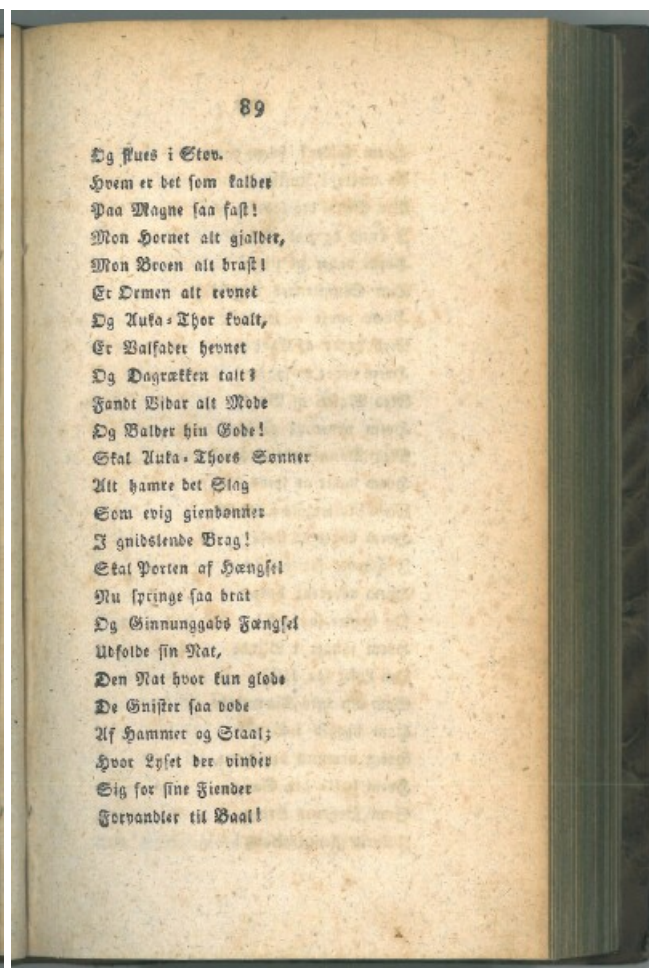
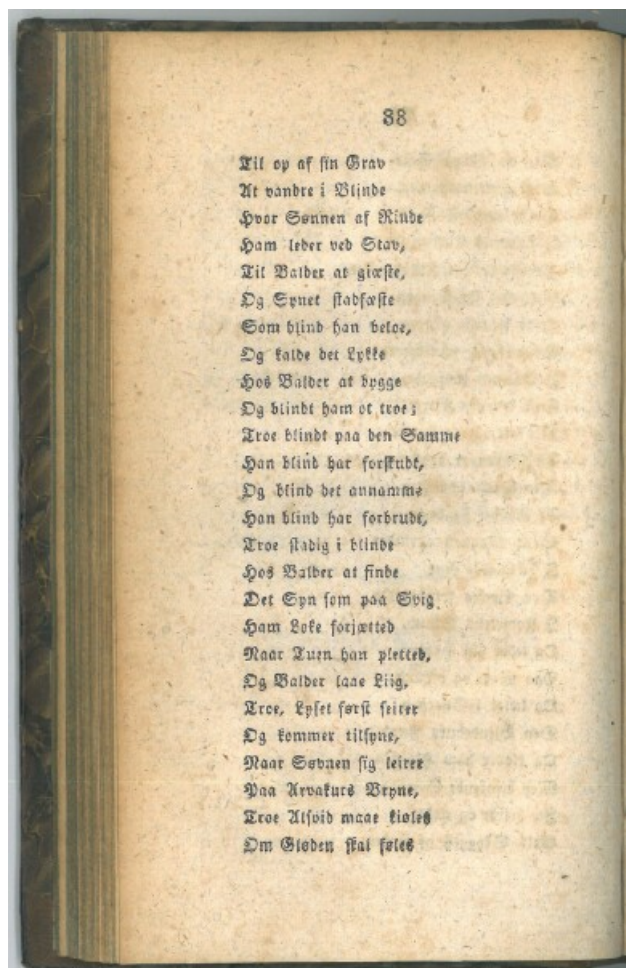
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Afbrudte Strøtanker ved Brevet til Vali-Magni", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 86. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_5-txt-shoot-idm107/facsimile.pdf (tilgået 03. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

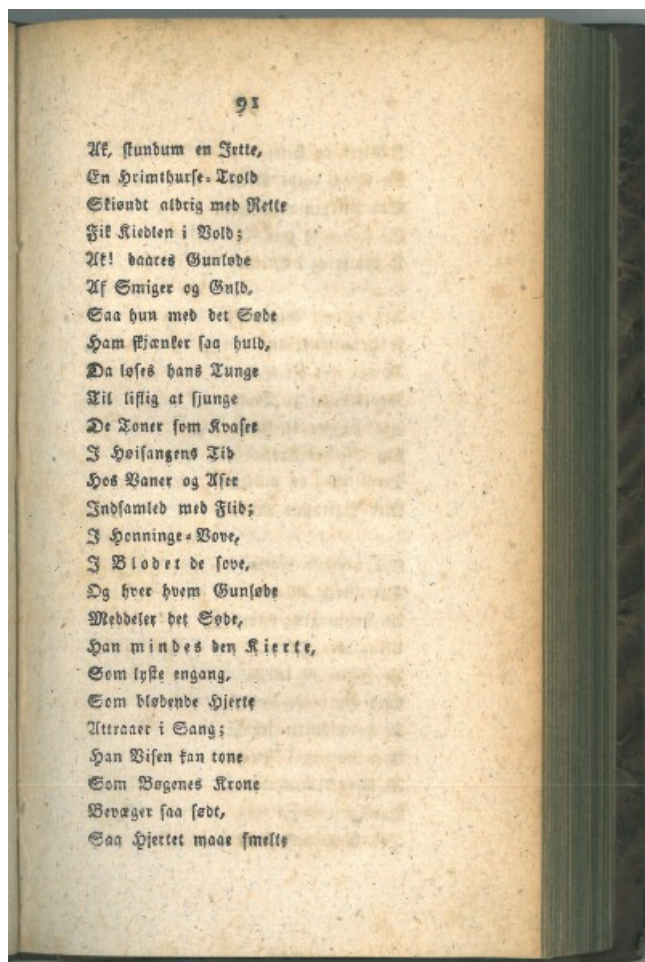
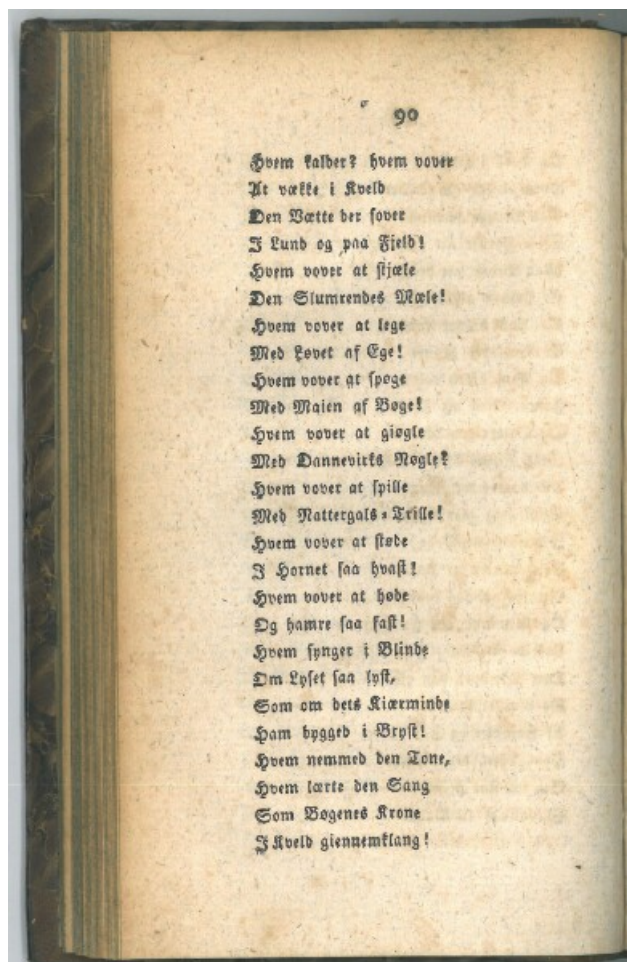
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Nager og Helte,
Dg Staal werde blødt,
Saa Klippen maas hørs,
Dg Tøner sig røre
I Maln og i Steen.

At! est du, Gunlobel
I Grimthursfold!
At har med det Søde
Du skænket en Trold!
At! da gav til Jetter
Du Asernes Arv,
Da Nidhøg du sætter
Med Ygdrasil's Naev.

Nei, retvise Norns
Det aldrig tilfæder,
At Honningbug væder
Ufrugtbare Tørne,
At Jetter sig løbke
Med Ygdrasil's Væbke,
At Grimthurser siunge
Med Nattergal. Lunge,
At søde Kiærminde
Sprinde i Væst
Hos Gudernes Fiender,

Dg buks til Lyf,
Nei, Hammeren skæls
Kan Thrymer og siels
Den dybt under Jord,
Men er dog for ringe
Lil Mjølner at svinge,
Det mægter kun Thor,
Hvad ei han kan eis,
Det ruger han paa,
Men Livet i Leis
Betale han maas,
Naar Thor sig forsones
Med Freia paa nye,
Naar Hammeren tones
Med Brag under Skys,
Ja, Idun forboven
Kan vandre i Kvelb
Lil Witbqne-Skoven
Dg hule i Fjeld;
Men sidder hun Dage,
Dg sidder hun Aar,
De Væster at smage
Dog Thjasse ei faer,
Dg naar kun til Freie
De Ase hentye,
Da aabne sig Veie

Saa høit under Sky,
 Da Løke sig svinger
 Paa Kiærligheds Vinger
 Til Fætteland brat,
 Og fører tilbage
 Ibunne til Vrage
 Med Ufernes Skat,
 Dem Thjæfse forfølger
 Til Ufernes Gaard,
 Men suende Vølger
 Hans Vinger omflaer,
 Og hvad han ei venter
 Det times saa brat,
 Med Livet forenter
 Hun Ufernes Skat.
 Saa kan vel og Dværge
 Med Kvæser faae Magt,
 Naar ei han paa Djerge
 Sig tager i Agt,
 Men drømmer at kunde
 Det dybe udgrunde,
 Og seiste sin Stjerne,
 Og bryder sin Hjærne
 Langt meer end omsonst
 Med Dvergenes Konst,
 De Dverge med List

Han friste og friste
 Om Kula: Thors Hammer,
 Hvi Donnet saa flammer?
 Om Brysinge: Smykket
 Hvi det er mistykket?
 Om Skibet som ebner
 At gaae hvor det flævner,
 Og Kaasen forfølge
 Mod Wind og mod Vølge.
 Da sortner det saare
 Om Halvgudens Stjerne,
 Da springer en Kære
 I sultmende Hjærne;
 Hans Blod maae nedrinde
 I Dvergenes Haande,
 Og listig de binde
 Den himmelske Kænde,
 Og Mjoden de blande
 I hellige Bænde,
 I Duggen hin rene
 Fra Ygdrasil's Gren,
 Som Bisfuen stjuler
 I verede Huler.
 Naar Kagerne segne,
 Og Bierne daane,
 Sig Dværge tilegne

